

Kopyl, m-ko starożytne i dobra w pow. słuckim, gub. mińskiej, nad rz. Kamionką położone; niegdyś stolica księstwa Kopylskiego, miasto starsze od Słucka, a nawet i Mińska. Jako wiano ks. Zofji Olelkowiczówny, dobra kopylskie przeszły w dom ks. Radziwiłłów, a następnie ks. Wittgensteina, przez sukcesorkę którego, ks. Hohenlohe, zostały rozparcelowane i wyprzedane ro-

sjanom. W dobie swej świetności Kopyl miał wspaniały zamek i bogatą ludność, zwłaszcza doskonałych rzemieślników (tkaczy, białoskórników i kuśnierzy). W r. 1632 miał sobie nadane prawo magdeburskie przez Jana Kazimierza. Od 6 marca do 5 czerwca odbywa się tu corocznie znany jarmark na konie i bydło. Parafjalny kościół murowany z r. 1859, wzniesiony ze składek, obok tego cerkiew, urząd policyjny. Mieszkańców około 2,400. Dokoła Kopyla jest mnóstwo materiału dla badacza-archeologa.